

Pismem z dnia 20 listopada 2020 r. Komisja skierowała wezwanie do usunięcia uchybienia w sytuacji, gdy nie otrzymała od Irlandii żadnego powiadomienia dotyczącego przyjęcia przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy. Pismem z dnia 23 września 2021 r., wobec braku jakichkolwiek dalszych powiadomień dotyczących transpozycji dyrektywy, Komisja skierowała do Irlandii uzasadnioną opinię. Przepisy dokonujące transpozycji dyrektywy nie zostały jednak przyjęte przez Irlandię do chwili obecnej, a w każdym razie nie zostały zgłoszone Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, L 303, s. 69.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. 2010, L 95, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud (Republika Czeska) w dniu 15 listopada 2022 r. – RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s./České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

(Sprawa C-700/22)

(2023/C 45/15)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RegioJet a. s., STUDENT AGENCY k.s.

Strona pozwana: České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 108 ust. 3 zdanie ostatnie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy w postępowaniu wszczętym na wniosek osoby trzeciej (konkurenta) ma obowiązek nakazać beneficjentowi zwrot pomocy przyznanej z naruszeniem tego przepisu, nawet jeśli (do dnia wydania przez sąd rozstrzygnięcia) upłynął okres przedawnienia uprawnień Komisji zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, co skutkuje uznaniem przyznanej pomocy za pomoc istniejącą zgodnie z art. 1 lit. b) pkt iv) i art. 17 ust. 3 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 248, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 18 listopada 2022 r. – Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Skarbowi Państwa – Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu

(Sprawa C-711/22)

(2023/C 45/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Advance Pharma sp. z o.o.

Strona pozwana: Skarb Państwa – Główny Inspektor Farmaceutyczny

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych w zw. z art. 19 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej środek zaskarżenia znany niektórym systemom prawa Państw Członkowskich UE, w postaci możliwości żądania wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem na skutek wydania orzeczenia przez Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdzającego naruszenie standardów konwencyjnych, jest w sprawach cywilnych niezbędnym elementem prawa do skutecznej ochrony sądowej, w sytuacji gdy system prawny Państwa Członkowskiego przewiduje inny środek prawny służący ochronie sądowej praw strony postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 21 listopada 2022 r. – LivaNova plc/Ministero dell'Economia e delle Finanze i in.

(Sprawa C-713/22)

(2023/C 45/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: LivaNova plc

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Presidenza del Consiglio dei ministri

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 szóstej dyrektywy [82/891/EWG] ⁽¹⁾, który ma również zastosowanie (art. 22) do podziału przez tworzenie nowych spółek, – w zakresie, w jakim stanowi on, że a) „[w] przypadku gdy jedno z pasywów spółki nie jest rozdzielone przez plan podziału i interpretacja tego planu nie przesądza o możliwości rozdziału, każda ze spółek przejmujących jest solidarnie odpowiedzialna z tego tytułu”, oraz że b) „[p]aństwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedzialność solidarna jest ograniczona do aktywów netto przyznanych każdej spółce” – stoi na przeszkodzie wykładni przepisu prawa krajowego zawartego w art. 2506 bis akapit trzeci codice civile (kodeksu cywilnego), zgodnie z którą odpowiedzialność solidarna spółki przejmującej odnosi się, w charakterze „jednego z pasywów” nierozdzielonych w planie, nie tylko do pasywów o charakterze już określonym, lecz także i) do tych, które można określić jako szkodliwe konsekwencje, które nastąpiły po podziale, zachowań (działań lub zaniechań), które miały miejsce przed samym podziałem; lub ii) do późniejszych zachowań stanowiących ich następstwo, mających charakter czynu niedozwolonego o charakterze trwałym, powodujących szkody w środowisku naturalnym, których skutków w chwili podziału nie można jeszcze w pełni określić?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 82/891/WE z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. 1982, L 378, s. 47).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 23 listopada 2022 r. – QR/Mercedes-Benz Bank AG

(Sprawa C-715/22)

(2023/C 45/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QR

Strona pozwana: Mercedes-Benz Bank AG